

levende ægtefælles arveretlige stilling. Når den førstafdøde ægtefælle efterlader sig livsarvinger, skal den efterlevende ægtefælle efter lovforslaget arve en tredjedel af arveladerens efterladte formue mod nu en fjerdedel, mens ægtefællen, når førstafdøde efterlader sig forældre eller søskende, skal arve hele hans formue mod nu halvdelen heraf. Hvis den længstlevende ægtefælle imidlertid ikke ved sin død har indgået nyt ægteskab, ikke efterlader sig livsarvinger og ikke ved testamente har truffet modstående bestemmelse, deles boet efter ham med halvdelen til hver af ægtefællernes arvinger.

Medens retsinstituttet „*uskiftet bo med udarvinger*“ således *bortfalder*, opretholdes ved bestemmelserne i forslagets kapitel 3 den gældende adgang for den længstlevende ægtefælle til at hense i uskiftet bo med livsarvinger. De gældende regler herom foreslås i det væsentlige opretholdt uændret, men der foreslås dog enkelte ændringer.

Ved forslagets § 14, stk. 1, foreslås således en ændret formulering af reglen om, hvad der indgår i det uskiftede bo. Den gældende regel herom fastsætter, at i det uskiftede bo indgår, hvad ægtefællen erhverver, „for så vidt det ville være blevet fælleseje, hvis erhvervelsen var sket under ægteskabet“. Bestemmelsen giver anledning til uklarhed med hensyn til sådanne erhvervelser, som efter deres art ikke *kunne* være indtruffet i ægteskabet, navnlig arv af førstafdødes særeje, livsforsikring på førstafdødes liv med længstlevende som begunstiget og erstatning til længstlevende for tab af førstafdøde som forsørger. Denne uklarhed løses ved forslagets § 14, stk. 1, idet i fremtiden alt, hvad ægtefællen erhverver, skal indgå i det uskiftede bo, medmindre der er truffet bestemmelse, som medfører, at det bliver særeje.

Endvidere arver efter lovforslaget livsarvingerne efter den førstafdøde ægtefælle kun denne, såfremt de overlever den længstlevende ægtefælle eller de lever på det tidspunkt, da skiftet begæres, og der beregnes efter udkastet ikke ved skifte efter den længstlevende ægtefælles død arv efter førstafdøde til den længstlevende ægtefælle.

Denne ændring indebærer en væsentlig, praktisk forenkling